

Hương thơm Hoàng lan

"Em ơi Hà Nội phố, Ta còn em mùi Hoàng lan, ta còn em mùi hoa Sứ..." Mùa Thu Hà Nội không chỉ có hoa Sứ, mà còn có rất nhiều những con phố trồng toàn Hoàng lan. Nhiều nhất phải kể đến đoạn phố Điện Biên Phủ, gần cổng Bộ Ngoại Giao, quãng đường đó có khoảng hơn 10 Hoàng lan (cả những cây trong Vườn Kinh Thiên). Khi Hà Nội chuyển gió heo may, đi qua con phố này, bất cứ ai cũng phải ngoái nhìn và hít căng lồng ngực hương thơm từ những cây Hoàng lan rất cao bên đường tỏa ra....

Những đêm chuyển mùa gió heo may, từ cửa sổ của căn gác nhỏ, chẳng cần chuyên tâm chú ý cũng có thể nghe thấy một bản giao hưởng hương hoa đang thánh thót ngân nga dưới đôi tay tài tình của người nghệ sĩ thiên nhiên vô cùng điêu luyện. Thanh âm trong trẻo, thánh thót của những chùm hoàng lan tinh khôi, giai điệu du dương dài các này là tiếng rung nhẹ nhàng được gió đưa đẩy mộc mạc, chân thành...Dường như có bao nhiêu hoa là có bấy nhiêu cung bậc thanh trầm. Chúng cứ ngân lên, hòa quyện vào nhau rồi lại tan loãng ra, rồi lại vút lên như bất tận. Phải thật say sưa và ngồi yên trong sự tĩnh lặng giữa lòng phố đêm mà thưởng thức bằng tất cả khứu giác mới thấy hết được sự thanh cao của Hoàng lan. Thật đúng như bản tình ca "Em ơi Hà Nội phố" của Phú Quang -người nhạc sỹ yêu Hà Nội đến nao lòng.

Đêm càng về khuya, mùi thơm càng đậm, bản nhạc hương hoa càng da diết, bồi hồi vì chỉ trong đêm khuya, mùi oi nồng của nắng, mùi khói xe qua lại của nhịp sống gấp gáp đã tạm lắng đi, nhường chỗ cho một không gian thanh tịnh chỉ có hương hoa xao xuyến. Trong những giây phút bình yên ấy, dường như ai cũng như người nghệ sĩ cứ thế say sưa như quên hết bao bận bịu thoáng qua, chỉ mãi mê lướt trong những êm dịu của mùa. Phố thì thành thính giả bất đắc dĩ lặng yên nghe và rất khẽ khàng chìm dần vào một giấc ngủ như nhung êm đềm.

Có lẽ, cũng chỉ ở Hà Nội mới cảm nhận được hết mùi hương thanh tao đó của hoa Hoàng Lan. Từ xa xưa, các tao nhân đã luôn tôn hoa lan là "vương hậu chi hoa". Loài hoa này vì thế luôn gắn với những chốn tôn nghiêm quyền quý hay những nơi đền chùa miếu mạo linh thiêng. Hoa lan thanh tao, cao quý vẫn được chọn để dâng trời Phật mỗi dịp tiết lễ luôn là Bạch lan và Hoàng lan. Bạch lan (Ngọc lan) trắng phau thơm ngát hé nụ nơi đầu cành ví như ngòi bút lông thừa nào tượng trưng cho khí tiết người quân tử không chùn lòng, thoái chí trước bất cứ khó khăn nào. Còn Hoàng lan gần gũi hơn, như thể bàn tay xòe ra thơm dịu dịu, trong vắt hàng muôn ôi lấy cả đất trời lúc giao mùa lằng lằng vào trong thế giới thần bí của hương thơm và sắc màu.

Khác với các giống lan khác, nói đến hoàng lan là nói đến những cây cỏ thụ xanh um tỏa bóng mát thảnh thơi khi hè về. Hoàng lan chỉ bắt đầu tỏa hương khi những cơn gió heo may lay chớm bắt đầu gọi thu về trên phố. Không như phượng vĩ, bằng lăng luôn muốn cháy hết mình trong những gam màu chói chang khẳng định sự có mặt trên cõi đời. Cũng không thảnh thơi, da diết đưa hương quyện đàn trong gió thành một thứ ngôn từ rất riêng báo hiệu sự quay trở lại rất đổi bằng khuôn của hoa sứ mùa thu. Hoàng lan là cả một sự tinh tế đến nhu mì rất đổi duyên dáng như thể con gái Hà thành sắp bước sang tuổi cập kê. Có chăng vì lẽ đó mà phải những người có tâm, có tình mới cảm nhận được sự có mặt của hoa thoang thoảng đâu đó, xa xăm mà như gần gũi thân thương vô cùng.

Hoàng lan trên phố là vậy, cứ dịu vợi, đắm thắm song hành với khoảnh khắc giao thời sang thu. Như một tín hiệu riêng để báo trước cho điều kỳ diệu đẹp nhất trong năm đã đến. Mùa thu và Hoàng lan cứ quyện vào nhau từ lúc nào không hay bởi lẽ đó là sự gắn bó tinh tế nhất chẳng thể nào so sánh được. Hãy cảm nhận, con đường chuyển mùa lằng lằng trong cái nắng rả rượi như mật, lẫn trong vô vàn âm thanh xao động của mùa, trong hàng nghìn sắc màu chuẩn mực như trong tranh vẽ có lẽ bà mẹ thiên nhiên cũng khéo chiều lòng người dành sẵn một bữa tiệc hương thơm say đắm làm dịu lòng. Trong cái tiết tấu giao mùa như mơ ấy người vô tâm nhất cũng chẳng tài nào thờ ơ với một chút duyên trời mùa thu.

Hà Nội đang vào mùa Hoàng Lan...

Theo Quê hương

